

[Ebba Strange]

Jeg kan forstå, at regeringen er enig om det begreb, der hedder »tilpasning af finanspolitikken«. Så er spørgsmålet jo, om det beroliger dem, der skal føre overenskomstforhandlingerne. Derfor vil jeg godt spørge statsministeren meget direkte: kan statsministeren ikke opleve de udtalelser, som jeg har citeret – statsministeren har hele citatet i begrundelsen for spørgsmålet – som en trussel over for de mennesker, der skal føre overenskomstforhandlingerne, idet man siger: I har at lade være med at stille noget som helst krav, for I får taget det hele igen i skatter og afgifter, lige så snart I har gennemført jeres overenskomstforhandlinger?

Jeg opfatter det som en fantastisk grov trussel over for de forestående overenskomstforhandlinger, og det vil jeg godt høre om statsministeren ikke gør.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil blot minde om, at et led i regeringsaftalen er på den ene side, at der skal holdes igen i indkomstudviklingen, men på den anden side, at man, så vidt det overhovedet er muligt, skal søge at fastholde den reelle indkomst, altså ikke få, hvad man med et lidt forenklet udtryk kunne kalde reallønsnedgang. Det er også en forudsætning, så der er to forudsætninger: holde igen, passe på, at tingene ikke eksploderer, men også sikre, så vidt det overhovedet er muligt, den reelle indkomst for befolkningen. Det er det, der ligger i det.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Statsministeren snakker jo udenom. Alle disse ting vidste skatte- og afgiftsministeren, da han udtalte sig. Skatte- og afgiftsministeren var klar over, at momsforhøjelsen var vedtaget, han var klar over alle de ting, som statsministeren her nævner. Statsministeren siger, man må tilpasse tingene frem og tilbage osv. Det er også rigtigt, men så er spørgsmålet bare, sådan som det helt konkret er stillet: er statsministeren enig i under de foreliggende omstændigheder, at der simpelt hen ikke er plads til lønforhøjelser, og hvis der kommer lønforhøjelser, så skal disse lønforhøjelser opsluges igennem øgede skatter? Sådan har skatte- og afgiftsministeren klart udtalt sig. Vi ønsker ikke al den snak om, at man må se på konjunkturerne til den tid og

man må prøve på at undgå, at der bliver reallønsnedgang, man må prøve det ene og det andet. Kan vi nu ikke få et konkret svar på det spørgsmål, der er stillet?

Hermed sluttede spørgsmålet.

1) Til *statsministeren* af:

Ebba Strange (SF):

»Tegner ministeren for skatter og afgifter regeringen, når han udtaler, at regeringen ikke vil sikre realindkomsterne?«

(Spm. nr. 331).

Skriftlig begrundelse.

Ministeren for skatter og afgifter udtalte den 7. november d.å. til Berlingske Tidende: »Regeringen har ikke lovet, at den vil sikre realindkomsterne. Tværtimod hedder det kun »så vidt muligt«. Og det indebærer i hvert fald kun, at de ikke vil stige...«

Ebba Strange (SF):

Vi fortsætter lidt i samme boldgade – så kan det jo være, vi får et lidt klarere svar i anden omgang. I den samme artikel i Berlingske Tidende siger skatte- og afgiftsministeren, at regeringen ikke har lovet, at den vil sikre realindkomsterne. Den har lovet, at den »så vidt muligt« vil sikre realindkomsterne, og det indebærer i hvert fald kun, at de ikke vil stige.

Nu er vi jo i den situation, det ved statsministeren udmærket, at store grupper lønmodtagere, og det gælder ikke mindst de offentligt ansatte, har haft helt markante reallønsfald i det seneste år, og hvis de store grupper af lønmodtagere – og jeg gentager, at det bl. a. er de offentligt ansatte, hvor staten er arbejdsgiver – skal have sikret en realindkomst, så kan jeg ikke se andet, end at de må være sikret en stigning i deres øjeblikkelige indkomst, for ellers er der tale om et endnu større og mere markant reallønsfald end det, vi har set i indeværende finansår.

Derfor vil jeg godt spørge, hvad statsministeren mener om skatte- og afgiftsministerens udtalelse om, at regeringen ikke vil sikre realindkomsterne, men kun vil sikre dem »så vidt muligt«, og at det i hvert fald betyder, de ikke må stige.